

El **TRIO MANUEL VALLS** és una formació estable que treballa regularment sota el tutoratge d'Àngel Soler, i ha rebut classes del Quartet Bartók, del Trio Oslo i del Quintet de Vent de Praga. Té un ampli repertori d'obres de totes les èpoques, amb atenció especial als compositors catalans contemporanis. Ha actuat a diverses ciutats i poblacions de Catalunya i de Menorca, amb èxit notable.

Joan Bosch, flauta, nascut a Caldes de Montbuí, obté el títol professional de flauta travessera al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona per continuar més tard amb Vicenç Prats, solista de l'Orquestra de París. També treballa amb Magdalena Martínez, solista de l'O.C.B. i amb Claudi Arimany. Finalista dels concursos de Cleveland, Ohío EUA, i de Capellades, guanya el 1r premi al I Pòdium de Sant Joan de Vilatorrada amb un Jurat presidit per Lluís Claret. Formant part de diverses formacions, ha donat concerts a Alemanya, Andorra, Itàlia, i Espanya.

Susanne Spendlin, violoncel, neix a Holzminden (Alemanya). Diploma Superior de violoncel per la Universitat de Detmold, es trasllada a Barcelona on amplia estudis de l'instrument amb Lluís Claret i de música de cambra amb Josep Pons. Ha estat membre de l'Orquestra de Cambra de Catalunya i actualment, de l'Orquestra de Cambra Gonçal Comellas.

Mercè Hervada i Sala, piano, nascuda a Barcelona el 1970, cursa estudis elementals amb Ticià Riera, de grau Míg amb Margarida Serrat al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona i superiors amb György Nador a l'Acadèmia Franz Liszt de Budapest (Hongria). Com a solista ofereix regularment recitals i ha actuat a Barcelona (Casa Elizalde, Cajamadrid...), i a altres ciutats catalanes (Figueres, Caldes, Mataró, Tàrraga...). En l'àmbit de música de cambra té una llarga experiència; ha tocat amb el violoncelista William Kurt, amb la cantant Violant Sardà, el violinista Sergi Alpiste i d'altres.

Roser de Castro i Pascual, rapsode, nascuda a Caldes de Montbuí el 1976, ha estudiat creació i declamació de poesia a l'Institut Manolo Hugué on ha rebut durant tres anys consecutius el premi Sant Jordi de poesia, i actualment cursa la llicenciatura d'Art Dramàtic a l'Institut del Teatre de Barcelona. Ha participat en el muntatge de *A la meta* de Thomas Bernhard a la Cuina de l'Institut del Teatre, muntatge que ha rebut el Premi Adrià Gual.

XV FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA
Membre de l'Associació Europea de Festivals
Torroella de Montgrí - Costa Brava

XV
FESTIVAL
INTERNACIONAL
DE MÚSICA
Membre de l'Associació
Europea de Festivals

CICLE DE MÚSICA DEL SEGLE XX

Dimarts, 25 de juliol de 1995, a les 22.30
acadèmia de música
organitza: Joventuts Musicals de Torroella de Montgrí
Torroella de Montgrí

TRIO MANUEL VALLS

Joan Bosch, flauta

Susanne Spendlin, violoncel

Mercè Hervada i Sala, piano

PROGRAMA

I PART

- Trio per flauta, violoncel i piano Bohuslav Martinu
Poco allegreto
Adagio
Andante. Allegreto. Scherzando
- ÓSSA MENOR (Premi F. Mompou) Estrena Dolores Fernández Marín
Cinc peces per a piano inspirades en l'obra homònima de Joan Salvat-Papasseit
Romàntica
Omega
Pesombre
Batzec
Juny
- piano: Mercè Hervada i Sala
rapsode: Roser de Castro

II PART

- Trio per flauta, violoncel i piano (Estrena) Manuel Valls
Lento
Allegro non molto
Andante
Allegro
- Trio en sol menor Op. 63 Karl Maria von Weber
Allegro moderato
Scherzo
Shepherd's lament. Andante espressivo
Finale: allegro

Bohuslav Martinu (1890-1959) fou un compositor txec que, pel seu ordre formal compositiu, s'hauria d'associar al neoclassicisme; però la inclusió d'elements del folklore del seu país el converteix en un dels últims nacionalistes, el relleu de Janáček, Smetana i Dvořak. Aquest **trio per flauta, violoncel i piano**, és una mostra d'ordre formal (típica constitució A-B-A en el primer i el tercer temps), i també d'aires populars, sobretot en el primer moviment. Fou compost el 1944 als Estats Units.

Dolores Fernández Marín (1961-), jove compositora que ha guanyat el Premi de Composició Frederic Mompou 1994 amb l'obra que ens proposa avui **Óssa menor**, cinc peces per a piano inspirades en l'obra homònima de Joan Salvat-Papasseit. L'obra neix a partir d'una inquietud personal en visualitzar la música. Els cal·ligrames de Papasseit faciliten aquesta tasca i el conjunt de poemes ofereix l'oportunitat de realitzar una obra temàticament, rítmicament i formalment contrastada. La unitat musical de l'obra rau en l'estil personal aplicat, la diversitat en el llenguatge utilitzat en cada peça, inspirat en les característiques pròpies de cada poema. Així, en **Romàntica**, la que obre la *suite*, conviuen dos temes: el primer, melòdic, el segon, percussiu. En **Omega** la figura del rellotge s'expressa a través d'un obstinat acumulatiu. **Pesombre** està feta a partir d'una sèrie dodecatònica amb una rítmica que evoluciona cap a un fox-trot tradicional. **Batzec** és la peça més virtuosística i **Juny**, de caràcter festiu i factura contrapuntística, tanca la suite.

Manuel Valls i Gorina (1920-1984), músic d'un ample espectre que s'estén des de la composició musical a la publicació de llibres i la crítica musical radiofònica i periodística, ha deixat un buit que ara, 10 anys després del seu decés, encara no ha estat omplert. L'extensa obra musical, de més de seixanta obres, abarca il·lustracions per a representacions teatrals, bandes sonores de films, obres populars (per ex. l'himne del Barça) i obres simfòniques i de cambra, algunes de les quals romanen desgraciadament inèdites. En l'obra que s'estrena avui, el **Trio per flauta, violoncel i piano**, Valls no segueix una forma definida en cada moviment però manté la construcció tradicional de dues seccions ràpides unides per una de lenta. Tampoc el discurs harmònic segueix cap corrent clar: és original. Com deia Jordi Maluquer: "La seva música plenament contemporània és -i no és habitual- fàcilment assimilable. No obstant això, aquesta claredat i facilitat comporten una dimensió íntima i profunda, conseqüència d'una personalitat extremament culta i sensible".

Karl Maria von Weber (1786-1826), malgrat ser més conegut per les obres dramàtiques, cultivà tots els gèneres musicals. El **trio Opus 63**, compost entre 1813 i 1819, és una obra de clara personalitat romàntica dins una forma estrictament clàssica de quatre moviments. L'obra combina elements de caràcter sentimental i bucòlic amb altres de pur divertiment.